కవితాకౌముది

కిరణ్‌ప్రభ
మొటమఱ్ఱి సారథి
త్రైలా ఎర్నేని
తటవర్తి జ్ఞాన ప్రసూన

చిత్రాలు: దెందుకూరి రఘునాథ్

ఒంటరిగా నువ్వొక్కడివే ..!

\- కిరణ్‌ప్రభ

సముద్రఘోషలో కొత్తలోకాల సందేశాలు విందామని
నావికుడవై పయనిస్తుంటావు..
అనుకోకుండా కెరటాలు ముంచెత్తుతాయి,
నువ్వొక్కడివే ద్వీపంలో ఒంటరిగా!!
ఎడారి ఇసుక సంతకాల్లో కొత్తచిత్రాలు చూద్దామని
నిరంతర పథికుడవై అడుగులేస్తుంటావు..
హఠాత్తుగా లేచిన సుడిగాలి సూదులు గుచ్చుతుంది
నువ్వొక్కడివే ఎడారిలో ఒంటరిగా!!

ఒక నెమలి నాట్యంకోసమో, అడవిపూల అందంకోసమో
చీకటి కీకారణ్యం నడుమ నిల్చుంటావు..
ఊహించని జడివాన నిను ముంచేస్తుంది
నువ్వొక్కడివే చీకటి లోకంలో ఒంటరిగా!!
ఏ పరిస్థితులనైనా, ఎన్ని అవాంతరాలెదురైనా.. నిజంగా నువ్వు ఒంటరివేనా?
నిన్ను నువ్వు నమ్ముకున్నప్పుడు
నీ గుండెబలం నీకు తోడైనప్పుడు
నువ్వెప్పుడూ ఒంటరివి కాదు..
నువ్వొక్కడివైనా నువ్వే.. నువ్వొక యోధుడివి,
నువ్వొక శూరుడివి, నువ్వొక సైన్యానివి.!
నిరంతర సంచారీ..నీకు నువ్వే ఒక దిక్సూచి!!

సంక్రాంతి తీపి గురుతులు

- మొటమర్రి సారధి, సిడ్నీ

సంబరాల సంక్రాంతి
మూడు రోజుల ముచ్చటలు
గుర్తున్నాయా.. మీకు గుర్తున్నాయా?
కాలప్రవాహంలో కలిసిపోయాయా?

అలనాడు.. చిన్ననాడు
సంక్రాంతి వస్తున్నదంటే..
ధనుర్మాస నెలరోజుల ముస్తానం
ఎంత సంబరం.. ఎంత ఆనందం.

ముద్దబంతులతో గొబ్బిళ్ళు

బొమ్మల కొలువులతో ఇళ్ళు

పొంగలి ప్రసాదాలతో నోళ్ళు...

అలరారించిన రోజులు -

తెల్లవారకే బుడబుక్కల వాళ్ళు

తెల్లవారితే డూడూ బసవన్నలూ..

ఇస్తే మెచ్చి, కాకుంటే నొచ్చి

పరిహాసాలు పంచిన రోజులు -

ఆలోచించి మెరుగులు దిద్దిన ముగ్గులు

కళాపి చల్లి అందిరికి చూపాలని

సాయం సంధ్యకై ఉత్సుకతో

వేచి చూచిన రోజులు -

తిరిగి తిరిగి పోటీపడి

ఆవుపేడ పోగుచేసి

భోగి పిడకలు ఎండగట్టి

నాదే పెద్ద దండని మురిసిన రోజులు

-

సర్విపుల్లలు, తాటిమానులు

పెద్దవాళ్ళు వద్దంటున్నా

ఏర్చికూర్చిన భోగిమంటలు

మాదే పెద్ద మంటని గర్వించిన రోజులు -

సారధి గారు ఆస్ట్రేలియా లోని ఐ.బి.ఎమ్ కంపెనీలో ఉన్నతోద్యోగం చేస్తున్నారు. సిడ్నీ తెలుగు అసోసియేషన్ సెక్రటరీ గా వున్నారు. తెలుగు సాహిత్యమన్నా, నాటకాలు వేయడమన్నా, ఇతర సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలన్నా ఆసక్తి.

కట్టుపొంగలి, చక్రపొంగలి, దద్దోజనాలు
బొబ్బట్లు, పులిహోర, గారెలు, ఆవడలు
అందరికీ పంచి, తినిపించి
మావే బాగున్నాయనిపించిన రోజులు -

మరల మరల రావేమని తలపోస్తుంటే
గతస్మృతుల మేఘాలు వర్షించాయి -
భోగిమంటని మదిలో రగిలించాయి
మెరుపు కాంతిలో సంక్రాంతి చూపించాయి!!

యుటోపియా - మానవుడు

- లైలా ఎర్నేని.

అదె చూడు!

అల పుడమిలో,
ఆ దూర తీరాలలో
ఓ కడలి పొంగుల నేల ఉన్నది.
పూలరేకుల సోకుల
పాలరెక్కల పక్షి కేకల
పరవశించెడి నేల ఉన్నది.

పోరాటములు లేవు, పదవీ
పటాటోపములు లేవు, వేదన

ప్రకటనములు వినరావు. సదా
మాధుర్యసీమ అది చూడగ!

అదిగో! ఆ మలకలనే, ఆ దాపునె
మెత్తని తీవెలు, మత్తుల పూవులు
ఒత్తుగ అల్లిన ఓ వర్ణ కుటీరమున్నది
ఆ సుందర వాటిక నాది సుమా!
అందు నేనుందునో మానవా!

వీటి తలుపెప్పుడు బారుగ తీసి యుండు
పాటలేవో, తేటి తెలుగులేవో వినబడు. చూడ
గాఢములు, గూఢములు నా వర్ణచిత్రములు
కఠినములు జటిలములు నా పఠనములు
వగరు తీపి ద్రాక్షలు నాప్రణయ కాంక్షలు
ఆ రమణీయ సురవాటికలో లేవెట్టి ఆంక్షలు.

నేనో! కల్లా కపటము లెరగను
ఉల్లాసభరితమౌ సల్లాపములు సేతు
ఊగాడు నా మనసు ఆనందడోలల.
అల్లారుముద్దుగ ఎల్లరి ప్రేమల
ఓలలాడుదు నేనా కుటీరమున, ఆ సీమల.

చోటులేదు సుమా! ఆ ప్రాంగణమున,
నా కుసుమ సమాన మానసమున;
రోషమునకు, కావేషమునకు, కోపాల
విషమునకు, దుఃఖాల కషాయమునకు.

అట్టి తావు నీకు ప్రియము కాదేని

దాటిపొమ్మా వీటిని; ఒక్కటేని
మోటు మాటాడుకుము, క్షణమేని
చేటు తలపకుము. ఈసు
కాటు వేయకుమో మానవా!
ఆ దైవలబ్ధిత, హరిత పత్రాచ్ఛాదిత
వరవీణా రాగభరిత, సురసుతవాసమున.

వీడిపోవుము మానవా! ఆచోటును
బాట అదిగో, ఎదురుగనున్నది;
దాటిపోవుము, జాప్యమేటికి,
చీకటి పడకముందె మౌనముగ
నా వీటిని దాటిపోవుము

తెలుసుకో

- తటవర్తి జ్ఞానప్రసూన

గాటినో దారిలో కారు మెల్లగాజారుతోంది
గుమ్మగా నీలి కానుగలు
కొమ్మలు జాచిన ఈపదాలలో
నెమ్మది రమ్మ నెచ్చెలీ
'ఇచ్చట ఈవును నేనును తప్ప
వేరెవరు లేరు' అన్న
విశ్వనాధవారి పద్యం
గుర్తుకు వచ్చింది..
ఇక్కడ ఫర్ పైన్ చెట్లకి
సదా వసంతమే ..!

మేపుల్ చెట్లు అన్నీ పొడుగ్గా ఎదిగి
మీకంటే మేమే ఎత్తు
అంటున్నాయి..
ఫాల్ వచ్చిందంటే
ఫ్యామిలీ ఫోటోలా ఉంటుంది
మూడు తరాలతో..
ఆకుపచ్చగా కొన్నిచెట్లు
ఆకు రంగు మారుతూ కొన్ని చెట్లు ..
అయిష్టంగా
ఆకు రాలుస్తున్న
నడి వయసు చెట్లు
ఒక పక్క పండిన
ఆకులతో
ఉదాసీనంగా ఉన్నా ,
సంధివయసు చెట్లు
ఆకు పచ్చ పసుపు పచ్చ
నారింజ ముదురెరుపు..!

నేరేడుపండు రంగు
మామిడిచిగురు రంగు
ఒకదాన్ని అందాన్ని
ఒకటి పెంచుతూ
గుంపుగా నిలబడి
కదంబమాలలా కనబడే
అందమైన చెట్ల గుంపు..
కారు దిగి నడుస్తుంటే
ప్రకృతి మన గురువు
అనిపించింది.

ఒక నిండు రంగుల కాన్వాస్,
కంటికి విందు చేసే
రంగు రంగుల గాజుల మలారం..
ఈపువ్వులిలా ఊడిపోతేకానీ
ప్రకృతి విప్పి చెపుతున్నది
బుర్రకెక్కని వేదాంతాన్ని
వయసు పరిమితం తెలియని
మానవ జీవిత నశ్వరత్వాన్ని
చిత్రంలా చూపిస్తోంది..!
ఇలా పుట్టి ఇలా పెరిగి
ఇలా పూసి ఇలాకాసి
ఇలా పండి ఇలా రాలి
మోడువవుతావు మానవా అని..!
అయినా నమ్మలేని
నిజం ఒప్పుకోలేని
పాపం మానవుడు
నున్నగా జారిపోయే
గులకరాళ్ళ మీద నిలబడి
ఆగలేక ఆపుకోలేక
వెళుతున్నాడు వెళుతున్నాడు..
ప్లీజ్ నిలబడవా?
ఒక్కసారి ప్రకృతి
సందేశం వినవా!
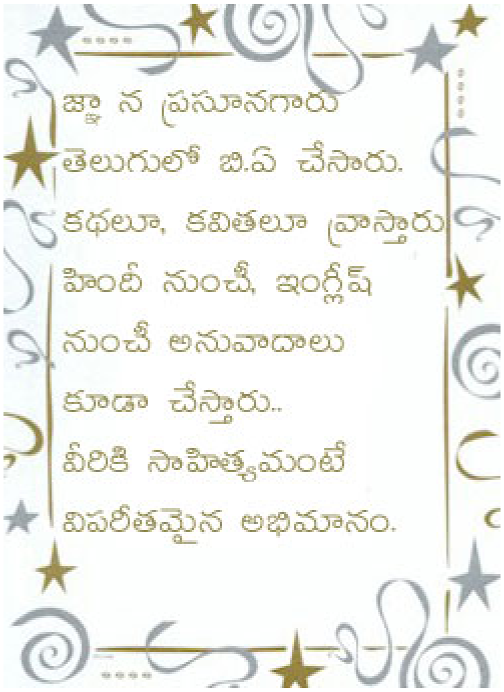
卐卐卐卐卐卐卐